

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Damaso Romano Pontifice & Vrsino, & quomodo eorum causa
perturbatione Romae exorta ac seditione, multa inde strages subsequuta
sit. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTORIAE

qui in partibus ad occidentem spectantibus habitabat, obseruauit, eodemque celebravit modo. Qui autem ibi vitam degunt, a primo tempore, quo fide Christianam cepere profiteri, semper post æquinoctium festum illud celebrarunt. Et quamquam ipse Nouatus, post regnante Valeriano, qui Christianos persequeretur, martyrio occubuit: Illis tamen, qui in Phrygia nomen ab eo ducebant, licet a fide ecclesie auersis, eius communione uti permissum est. Quo quidem tempore diem festi Paschatis celebrandi commutarunt. Nam in Pazo vico, vbi fontes sunt Sangarij fluminis, concilio coacto, pauci quidam episcopi Nouatianorum in Phrygia, iisque obscuri, decidunt, morem Iudæorum, qui Azyma faciunt, obseruandum, festumque eodem tempore, quo ab illis agitur, esse celebrandum. Ista fuere nobis a viro quodam ætate admodum ingrauescente nuntiata: qui quidem se filium presbyteri esse dixit, simulque cum patre illi concilio interfuisse: in quo neque Agelius Nouatianorum Constantinopoli Episcopus, neque Maximus Nicææ, neque Episcopus Nouatianorum Nicomediæ, neque eiusdem sectæ Episcopus Cotuij aderat: cum tamen ab illis potissimum Nouatianæ religionis Canones sanciti sint. Atque istas res ita iam olim gestas esse accepimus. Paulò post propter illud concilium (sicut alio loco dicemus) Nouatianorum ecclesia intra se ipsa diuisa est.

De Damaso Romano Pontifice & Ursino, & quomodo eorum causa perturbatione Romæ exorta ac seditione, multa inde strages subsequuta sit.

CAP. XXIIII.

IAm verò ad res eodem tempore in occidente gestas veniamus. Cum Imperator Valentinianus tranquillè placidèque vitam traduceret, nullamque secte vlli exhiberet molestiam, Damasus Liberio in episcopatus Romani administratione successit. Vnde ecclesie Romanæ status forte fortuna magnopere conturbatus fuit: cuius rei causam talem fuisse accepimus. Ursinus ecclesie illius Diaconus, cum delectus haberetur Episcopi, ipse Damasi cõpetitor fuit. Qui cum videret Damasum sibi prælatum, iniquo animo ferens se de spe decidisse, separatim ab ecclesia conuentus agere labo-

laborauit, persuasitq; quibusdam obscuris & abiectis Episcopis, vt in occulto ipsum crearent Episcopum. Idcirco creatus est, non in ecclesia, sed in loco operto Basilicæ, quæ Siconna dicitur, Qua re confecta, populus discordare cœpit. Mutua igitur non de fide, aut hæresi aliqua, sed solum vter istorum sedem episcopalem obtinere deberet seditio conflata est. Hinc tam graues erant multitudinis concursationes contentionesq; excitatæ, vt præ tumultu inde exorto, permulti interirent. Quam ob causam complures tam laici quàm clerici à Maximino, qui tum præfectus fuit, acerbis afficiebantur suppliciis: ad eumque modum & Vrsini conatus cohibitus est, & qui illi morem gerere in animum induxerant, penitus compressi.

Quod postquam Auxentius Mediolanensis Episcopus de hac vita migrauerat, & seditio propter futuri præsulis electionem exardesceret, Ambrosius prouinciæ præfectus, cum illam militari manu restinxisset, communi omnium suffragio, & ipsius Imperatoris Valentiniani consensu, ad præsidendum ecclesiæ ascitus est. CAP. XXV.

SV B idem tempus Altera res planè Memorabilis Mediolani fortè gesta fuit. Cum Auxentius illius vrbis Episcopus, qui ab Arianis fuerat designatus, è vita cesserat, ibi rursus magnopere de episcopo deligendo turbatum fuit: magnaq; apud illos excitata contentio, dum alij alium ad eum dignitatis gradum extollere laborarent. Vbi de hac re facta erat seditio, Ambrosius prouinciæ præfectus, dignitateque ornatus consulari, veritus admodum ne ex illo tumultu aliquid sceleris in ciuitate ederetur, hoc animo procurrit in ecclesiam, vt seditionem cõpesceret. Postq; populus eius aduentu conquieuerat, ipseque populum de multis rebus vtilibus hortatus, temerarios multitudinis impetus compresserat, de repente vno omnium consensu & clamore Ambrosius episcopatu dignus existimatus est, omniumque designatus suffragiis. Nam eo pacto solum spes erat & concordiam inter ipsos conciliatam fore,

Q 2 &